

Kuejal kõmbel temma üttel:

„Milles sinua wällatu
„Minno joki oige nimmel
„Lätten ollet segganu?“

„Kuis ma sedda woise tetta?“
Üttel wästa weiske woon,
„Sedda woot sa essi nähta,
„Et ma al pool siinust joon.“

Goet meel läts pahhas våga,
Et se wagga wonake
Mitte süüd es tahha fanda,
Ja veel wabband julgede.

Kurja perra mõtlemissen
Temma otsi wäitas,
Kuis ta tõist süüd våle fänden
Lammast erra needa saas.

„Kui ma andis tahhas jäätta,“
Üttel fussi, „mes sa nüüd
„Salgat, siski se om nähta,
„Et so suggu furja püüd.

„Kunnas ma tul leggi inozu,
„Et ni våga talvel sa
„Minno laitset; kas fa sedda
„Sinna wöttat fallata?“

„Mes sa ajat särast tõnnet?“
Wastas lammast, „dgwenda
„Omma talviist jutto, seit et
„Jürri páosal sundse ma.“

Gussi nüüd: „Oh ma nink ilma
„Kas ma tunnistajit toon;
„Kas sis sinna minuv silma
„,Sdggedas fa arvat woon?“

„Påle se mal wist om teda,
„Et so essa kaddunu,
„Kurja tõnnet påle tösta
„,Muile its om otsinu;“

„Nüüd ma tahhan eiguret mõista,
„Ginnule nink minnule.“
Gussi tõnnel ni, ja otsa
„Zeggi waese lambale,